

เมื่อยอดนักรบพบยอดนักพรต

น.อ.ทองใบ วีรานุรักษ์
ประจำโรงเรียนนายเรือ

จากบันทึกต่าง ๆ ของนักประวัติศาสตร์กรีกและบุคคลอื่น ๆ ที่ได้ตามเสด็จพระเจ้าอเล็กซานเดอร์มหาราช (๓๕๖-๓๒๓ ก่อนคริสตกาล) จอมทัพหนุ่มแห่งมาซีโดเนีย (กรีซโบราณ) ในคราวที่พระองค์ทรงยกกองทัพเข้ามารุกรานประเทศอินเดีย เช่น บันทึกของอาร์เรียน บันทึกของดิโอดอรัส บันทึกของพลูทาร์ช และบันทึกของสตราโบ ซึ่งล้วนแต่เป็นนักประวัติศาสตร์และบางคนก็ได้แฝงตัวมากับกองทัพในครั้งนั้นด้วย ซึ่งเอกสารบันทึกเหล่านี้ได้รับการแปลเป็นภาษาอังกฤษโดย ดร. เจ. ดับเบิลยู. แม็คครินเดล ได้ช่วยให้ความกระจ่างเกี่ยวกับเรื่องที่น่าสนใจซึ่งตั้งชื่อว่า “เมื่อยอดนักรบพบยอดนักพรต”

จากข้อมูลในบันทึกต่าง ๆ เหล่านี้ทำให้ทราบได้ว่า พระเจ้าอเล็กซานเดอร์มหาราช ซึ่งในวงการนักศึกษาศึกษาปรัชญาทราบกันเป็นอย่างดีว่าพระองค์เป็นศิษย์ของอริสโตเติล (Aristotle) และไม่ทรงประสบความสำเร็จในการรุกรานอินเดียเท่าที่ควร ก็เป็นเพราะว่าพระองค์มัวแต่ทรงสนพระทัยในปรัชญาฮินดู และสนพระทัยในพวกโยคีฤษีชีไพรต่าง ๆ ที่พระองค์ได้ทรงพบอยู่ตลอดเวลา และยังได้สมาคมกับโยคีนักบวชนักพรตเหล่านี้แล้วก็ยิ่งทำให้พระองค์ทรงกระตือรือร้นที่จะเสาะแสวงหาและทรงสนทนากับบุคคลเหล่านี้มากยิ่งขึ้น

หลังจากที่พระเจ้าอเล็กซานเดอร์ยึดเมืองตักกสิลา (๓๒๖ ก่อนคริสตกาล) ซึ่งอยู่ในอินเดียทางตอนเหนือ (ปัจจุบันอยู่ทางภาคเหนือของประเทศปากีสถาน) ได้ไม่นาน พระองค์ได้ทรงส่งโอนีสสิริตุส (ศิษย์สำนักเฮเลนิกแห่งดีโอเจเนส) ออกไปค้นหาท่านสันยาสิ (นักพรตประเภทหนึ่งของศาสนาฮินดู) ผู้ยิ่งใหญ่แห่งเมืองตักกสิลาที่มีชื่อว่า ทันทามิส

“ข้าแต่ท่านพรหมณาจารย์ผู้เจริญ” โอนีสสิริตุสกล่าวหลังจากได้ค้นหาจนพบตัวท่านสันยาสิซึ่งจำวัดอยู่ในบรรณศาลาหลังหนึ่งของท่าน “พระโอรสของเทพเจ้าซ็อลผู้ยิ่งใหญ่พระนามว่าอเล็กซานเดอร์ ซึ่งเป็นเจ้าชีวิตแห่งมนุษย์ทั้งปวง ได้มีพระบรมราชโองการรับสั่งให้พระคุณเจ้าไปเข้าเฝ้า หากพระคุณเจ้ายินยอมไปเฝ้าแต่โดยดี พระองค์ก็จะพระราชทานรางวัลอันยิ่งใหญ่ให้แก่พระคุณเจ้า แต่ถ้าหากพระคุณเจ้าขัดขืนไม่ยอมไปเข้าเฝ้า พระองค์ก็จะตัดศีรษะของพระคุณเจ้าเสีย !”

ท่านโยคีทันทามิสรับฟังคำเชื้อเชิญแกมบังคับนี้อย่างสงบ และก็ไม่ได้ให้ความสนใจโดยที่ “ไม่ยอมแม้แต่เพียงแค่มองศีรษะขึ้นมาจากที่นอนที่ปูลาดด้วยใบไม้ของท่าน”

“อาตมาก็เป็นพระโอรสของเทพเจ้าซ็อลเช่นกัน หากว่าพระเจ้าอเล็กซานเดอร์ทรงเป็นดังว่า” ท่านโยคีทันทามิสกล่าว “อาตมาหาได้มีความต้องการสิ่งหนึ่งสิ่งใดอันเป็นของพระเจ้าอเล็กซานเดอร์ไม่ เพราะอาตมามีความสันโดษพึงพอใจอยู่กับสิ่งที่อาตมามีอยู่ ในขณะที่เดียวกันอาตมาก็เห็นว่าการที่พระองค์กรีธาทัพเสด็จรอนแรมมาพร้อมด้วยกองทัพของพระองค์ทั้งทางบกและทางทะเลนี้เป็นสิ่งที่ไร้ประโยชน์สิ้นดี และการรอนแรมของพระองค์จะไม่มีวันสิ้นสุดลงได้เลย

ขอท่านจงกลับไปกราบทูลพระเจ้าอเล็กซานเดอร์เถิดว่า พระเป็นเจ้าผู้เป็นจอมกษัตริย์สูงสุดนั้น จะไม่ก่อกรรมทำเข็ญแบบนี้ แต่พระองค์ทรงเป็นพระผู้สร้างแสงสว่าง เป็นพระผู้สร้างสันติภาพ เป็นพระผู้สร้างชีวิต เป็นพระผู้สร้างน้ำ เป็นพระผู้สร้างร่างกายและจิตวิญญาณของมนุษย์ พระองค์ทรงรับมนุษย์ทุกคนที่เมื่อความตายทำการปลดปล่อยพวกเขาให้เป็นอิสระแล้วกลับคืนไปสู่พระองค์ ซึ่งเมื่อถึงตอนนั้นมนุษย์ทุกคนก็ จะไม่มีความชั่วร้ายใด ๆ ติดตัวไป พระเป็นเจ้าตั้งที่อาตมากล่าวมานี้คือพระเป็นเจ้าที่อาตมาให้ความเคารพ พระองค์ทรงประณามการเข่นฆ่าและการก่อสงครามทุกรูปแบบ

พระเจ้าอเล็กซานเดอร์หาได้เป็นเทพเจ้าไม่เพราะพระองค์ยังจะต้องลิ้มรสของความตายอยู่ต่อไป ท่านโยคีทัณฑามิสกล่าวเหยยหยันอยู่ในที่เพื่อฝากความไปถึงพระเจ้าอเล็กซานเดอร์มหาราช “คนอย่างพระองค์จะทรงเป็นเจ้าแห่งโลกได้อย่างไร ในเมื่อพระองค์ยังไม่ทรงสามารถประทับนั่งอยู่บนบัลลังก์แห่งอาณาจักรเจ้าจักรวาลในภายใต้นี้ได้ อีกทั้งพระองค์ยังไม่เคยเสด็จเข้าไปสู่นรก และก็ไม่ทรงทราบเส้นทางโคจรของดวงอาทิตย์เหนือพื้นที่ย่านกว้างใหญ่ไพศาลของโลกนี้ ทั้งประชาชาติส่วนใหญ่ก็ยังไม่เคยได้ยินพระนามของพระองค์เลย”

หลังจากกล่าวคำอบรมสั่งสอนฝากไปกราบทูลพระเจ้าอเล็กซานเดอร์ผู้ได้ชื่อว่าเป็น “เจ้าโลก” แล้ว ท่านโยคีทัณฑามิสก็ได้กล่าวในทำนองเยาะหยันต่อไปว่า “หากว่าพระเจ้าอเล็กซานเดอร์ยังไม่ทรงสมพระทัยในสิ่งที่ทรงครอบครองอยู่ในขณะนี้ ก็ขอเชิญพระองค์เสด็จข้ามแม่น้ำคงคาไปเถิด พระองค์ก็จะทรงได้พบกับประเทศหนึ่งที่สามารถเลี้ยงดูกองทัพและไพร่พลทั้งหมดของพระองค์ได้

ขอจงทราบความข้อนี้อีกเถิดว่า สินจ้างรางวัลที่พระเจ้าอเล็กซานเดอร์ทรงสัญญาว่าจะมอบให้แก่อาตมานั้นมันเป็นสิ่งที่ไร้ประโยชน์สำหรับอาตมา เพราะว่าสิ่งที่อาตมาเห็นว่ามีค่าอย่างแท้จริงนั้น ก็คือต้นไม้ต่าง ๆ ที่อาตมาได้อาศัยร่มเงา ไปไม้ต่าง ๆ ที่อาตมาเก็บมารับประทานเป็นอาหารประจำวัน และน้ำในลำธารที่อาตมานำมาดื่มเพื่อบรรเทาความกระหาย ส่วนทรัพย์สมบัติที่สะสมด้วยอำนาจของความทะยานอยากคือตัณหานั้น มีแต่จะมาทำลายบุคคลผู้ทำการสะสม มีแต่จะนำความทุกข์ความเดือดร้อนมาให้แก่คนผู้ที่ยังไม่รู้แจ้งเห็นจริงเท่านั้น

แต่สำหรับอาตมาแล้ว อาตมานอนบนใบไม้ในป่า โดยที่ไม่มีมืองครักษ์คอยมาปกป้องคุ้มครอง ก็สามารถนอนหลับได้อย่างสนิท ในขณะที่หากอาตมามีทรัพย์สิ่งสิ่งมีค่าในครอบครองแล้วอาตมาก็จะนอนไม่หลับเลย แผ่นดินนี้ได้มอบทุกสิ่งทุกอย่างให้แก่อาตมาแล้ว ประดุจหนึ่งว่ามารดาให้น้ำนมแก่บุตร ฉันทก็ฉันทนั้น อาตมาสามารถไปได้ทุกหนแห่งที่อาตมาต้องการจะไปโดยไม่ต้องมาวิงวอนในสิ่งหวงแหนทางวัตถุต่าง ๆ

หากว่าพระเจ้าอเล็กซานเดอร์จะทรงตัดศีรษะของอาตมาเสีย พระองค์ก็จะยังไม่สามารถทำลายวิญญาณของอาตมาได้เลย ศีรษะของอาตมาพอถูกบั่นหลุดออกจากบ่า มันก็จะตกลงแน่นิ่งอยู่ที่พื้นแผ่นดิน และร่างกายของอาตมาก็จะไม่ผิติดอะไรกับเสื้อผ้าเก่า ๆ ขาด ๆ ที่เจ้าของทิ้งเอาไว้เท่านั้นเอง ซึ่งอวัยวะทั้งสองอย่างนี้ก็จะนอนนิ่งอยู่บนแผ่นดิน ที่ใคร ๆ จะเอามันไปไว้ที่ไหนก็ได้ แต่ตอนนั้นอาตมาก็จะกลาย

เป็นวิญญูณล่องลอยขึ้นไปอยู่กับพระเป็นเจ้าของอาตมา ซึ่งพระเป็นเจ้าของพระองค์ทรงประทานชีวิตและเลือดเนื้อให้พวกเรามาอยู่บนโลกใบนี้ และเมื่อได้มาอยู่บนโลกนี้แล้วพวกเราจะต้องปฏิบัติตามพระบัญชาของพระองค์ และพระองค์ก็ทรงมีพระประสงค์ว่าเมื่อตายจากโลกนี้ไปแล้วพวกเราจะต้องพยายามกลับคืนไปอยู่กับพระองค์ให้ได้ เพื่อให้พระองค์ทรงตัดสินความดีความชั่วของพวกเรา โดยจะทรงประทานรางวัลแก่ผู้กระทำความดีและจะทรงลงโทษแก่คนที่กระทำความชั่ว

ขอให้พระเจ้าอเล็กซานเดอร์จงไปชมชู้คุกคามบุคคลทั้งหลายที่ต้องการทรัพย์สินและที่เกรงกลัวความตายคนอื่น ๆ เกิด แต่สำหรับคนที่เป็นพราหมณ์อย่างอาตมาแล้วอาวุธแบบนี้ของพระองค์ไร้อำนาจ เราไม่ต้องการทรัพย์สินเงินทองใด ๆ และเราก็ไม่เกรงกลัวความตายด้วย ขอท่านจงไปกราบทูลพระเจ้าอเล็กซานเดอร์เถิดว่า โยคีทันทามิสไม่ต้องการทรัพย์สินสิ่งของใด ๆ ที่เป็นของพระองค์ ดังนั้นจึงจะไม่ไปเข้าเฝ้าพระองค์ และหากพระองค์ต้องการสิ่งหนึ่งสิ่งใดจากโยคีทันทามิส ก็ขอให้พระองค์เสด็จมาหาโยคีทันทามิสเองเถิด”

ท่านโอนีสสิคริตุสได้นำความขึ้นกราบทูลพระเจ้าอเล็กซานเดอร์มหาราช และพระองค์ก็ทรงสดับตรับฟังอย่างสนพระทัยเป็นอย่างยิ่ง ในบันทึกบอกว่าพระองค์ทรง “มีความรู้สึกต้องการทอดพระเนตรเห็นท่านโยคีทันทามิสอย่างแรงกล้า ซึ่งโยคีรูปนี้แม้ว่าจะเป็นเพียงโยคีชราและเปลือยกายแต่ก็เป็นเพียงผู้เดียวเท่านั้นที่สามารถเป็นศัตรู สามารถทำทลายพระองค์ที่ได้ชื่อว่าเป็นผู้พิชิตนานาชาติได้”

พระเจ้าอเล็กซานเดอร์ได้รับสั่งให้เชื้อเชิญนักบวชพราหมณ์จำนวนหนึ่งซึ่งมีความเชี่ยวชาญในการตอบปัญหาทางปรัชญาไปที่เมืองตักกสิลาอยู่เสมอ นักประวัติศาสตร์กรีกชื่อพลูตาร์ชได้กล่าวถึงการสนทนาระหว่างพระเจ้าอเล็กซานเดอร์กับพราหมณ์รูปหนึ่ง โดยพระเจ้าอเล็กซานเดอร์ทรงตั้งคำถามให้พราหมณ์รูปนี้ตอบดังนี้

“ระหว่างคนเป็นกับคนตาย อย่างไหนมีจำนวนมากกว่ากัน”

“คนเป็นมีจำนวนมากกว่า เพราะคนตายไม่มีให้เห็นในโลกนี้แล้ว”

“ระหว่างสัตว์ทะเลกับสัตว์บก อย่างไหนมีจำนวนมากกว่ากัน”

“สัตว์บกมีมากกว่า เพราะว่าทะเลเป็นเพียงส่วนหนึ่งของบกเท่านั้น”

“ในบรรดาสัตว์ป่าสัตว์อะไรฉลาดที่สุด”

“สัตว์ที่มนุษย์ยังไม่คุ้นเคย” (เพราะมนุษย์กลัวสิ่งที่ตัวเองไม่รู้)

“อะไรเกิดก่อนกันระหว่างกลางวันกับกลางคืน”

“กลางวันเกิดก่อนกลางคืนหนึ่งวัน”

คำตอบข้อนี้ทำให้พระเจ้าอเล็กซานเดอร์รู้สึกงันเล แต่พราหมณ์ได้ชี้แจงว่า “เมื่อถามปัญหาประเภทที่เป็นไปไม่ได้ ก็ต้องตอบแบบเป็นไปไม่ได้เช่นเดียวกัน”

“มนุษย์จะทำตัวให้เป็นที่รักได้โดยวิธีใด”

“มนุษย์จะเป็นที่รักได้หากว่ามีอำนาจที่ยิ่งใหญ่แล้วแต่ยังคงไม่ทำตัวให้เป็นที่น่ากลัว”

“มนุษย์อาจเป็นเทพได้อย่างไร”

“เป็นได้โดยทำในสิ่งที่เป็นไปได้สำหรับมนุษย์ที่จะทำ”

“ระหว่างความมีชีวิตกับความตาย อย่างไหนมีพลังมากกว่ากัน”

“ความมีชีวิตมีพลังมากกว่า เพราะความมีชีวิตสามารถทนทานความชั่วได้หลายอย่าง”

พระเจ้าอเล็กซานเดอร์มหาราชได้ทรงนำโยคีที่เป็นผู้สำเร็จและมีอิทธิปาฏิหาริย์มากรูปหนึ่งออกไปจากอินเดียเพื่อเป็นพระอาจารย์ของพระองค์ ครูท่านนี้มีนามว่ากัลยาณะ (สวามีแก้วไพฑูรย์) ที่คนกรีกเรียกท่านว่า “กาลโนส” ท่านโยคีกาลโนสได้ตามเสด็จพระเจ้าอเล็กซานเดอร์ไปที่ประเทศเปอร์เซีย ในวันรัฐพิธีวันหนึ่งที่เมืองซูซา ประเทศเปอร์เซีย ท่านโยคีกาลโนสได้ละสังขารที่ชราภาพของท่านโดยเดินเข้าสู่เชิงตะกอนเผาศพในท่ามกลางสายตาของเหล่าทหารในกองทัพของมาซีโดเนีย นักประวัติศาสตร์ทั้งหลายต่างได้บันทึกไว้ว่า บรรดาทหารทั้งหลายต่างตั้งงันขณะที่มองดูท่านโยคีกาลโนสไม่กลัวความเจ็บปวดและความตาย ท่านโยคีไม่ถอยหลังกลับมาจากตำแหน่งที่ท่านเดินเข้าไปขณะที่ถูกเปลวไฟแผดเผาแม้แต่ก้าวเดียว ก่อนที่ท่านโยคีกาลโนสจะออกเดินเข้าไปยังเชิงตะกอนเพื่อเผาตนเองนั้น ท่านได้โอบกอดเพื่อนสนิทมิตรสหายเป็นการล่ำลาหลายต่อหลายคน แต่ท่านไม่ได้ทูลลาพระเจ้าอเล็กซานเดอร์แต่อย่างใด แต่ท่านกลับทูลพระองค์ว่า

“อาตมาภาพจะไปอยู่กับมหาบพิตรในภายหลังที่กรุงบาบิโลน”

ต่อมาพระเจ้าอเล็กซานเดอร์ได้เสด็จออกจากประเทศเปอร์เซีย และในปีถัดมาพระองค์ก็ได้สิ้นพระชนม์ในกรุงบาบิโลน (ดินแดนอยู่ในประเทศอิรักในปัจจุบัน) แสดงว่าท่านโยคีกาลโนสเป็นยอดนักพรตอีกรูปหนึ่งที่สามารถล่วงรู้ชะตาชีวิตของพระเจ้าอเล็กซานเดอร์ยอดนักรบแห่งมาซีโดเนียได้เป็นอย่างดี และที่ท่านโยคีกาลโนสกล่าวเป็นนัยว่า “อาตมาภาพจะไปอยู่กับมหาบพิตรในภายหลังที่กรุงบาบิโลน” นั้นหมายถึงว่าท่านจะได้อยู่กับพระเจ้าอเล็กซานเดอร์ทั้งในยามที่มีชีวิตในโลกนี้และเมื่อท่านละสังขารตายจากโลกนี้ไปอยู่ในปรโลกแล้วด้วย

เอกสารอ้างอิง

๑. <http://www.ananda.org/inspiration/books/ay/48.html>
๒. <http://www.brainencyclopedia.com/encyclopedia/t/ta/taxila.html>
๓. Paramahansa Yogananda. Autobiography of A Yogi. pp.๓๘๒-๓๘๕